

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek oponenta)

Práci předložil(a) student(ka): **David Semera**

Název práce: *Komparace politiky Spojeného království k palestinské otázce v letech 1936-1939 a 1945-1948*,
Praha 2014, 42 stran rkp. (84 062 znaků)

Oponoval (u externích oponentů uveďte též adresu a funkci v rámci instituce):

PhDr. Vít Fojtek, Ph.D.

Odborný asistent

Katedra amerických studií IMS FSV UK

1. **OBSAH A CÍL PRÁCE** (stručná informace o práci, formulace cíle): Bakalářská práce Davida Semery zkoumá politiku Velké Británie vůči Palestině v období před začátkem druhé světové války a bezprostředně po ní, mezi léty 1936-1939 a 1945-1948. Srovnává rozdíly v britském přístupu k tomuto území poznamenaném střety mezi Araby a Židy, definuje hlavní britské zájmy v oblasti, a ptá se na důvody, které vedly Londýn ke změně jeho stanoviska. Autor rozdělil svoji práci do tří kapitol. V první stručně shrnuje vývoj v období od ustanovení britského mandátu Společností národů po první světové válce, přes arabské povstání proti britské nadvládě ve třicátých letech 20. století a druhou světovou válku, do konce britského mandátu a vzniku státu Izrael v roce 1948. Ve druhé kapitole probíhá vlastní komparace, kdy v daných časových obdobích porovnává k jakým změnám podmínek došlo v britském impériu, vlastní Palestině, ale i působením vnějších aktérů – arabských států, Německa, USA a Sovětského svazu. Jako srovnávací metodu použil metodu symetrické, diachronní, kontrastní a kauzální komparace. Podle této metody zůstal stejný hlavní předmět zájmu a území, a lišilo se období, nepřilíš vzdálené od sebe. Ve třetí kapitole pak analyzuje zájmy Velké Británie, které měly vliv na britské rozhodování o Palestině. David Severa téma své práce dobře zasazuje do dobového mezinárodního i vnitropolitického kontextu. Lze souhlasit s jeho tezí, že změna britské politiky nebyla zapříčiněna podstatnou změnou britských zájmů, ale proměnou situace, vyostřením konfliktu mezi Araby a Židy a oslabením Velké Británie po druhé světové válce. Britové lavírovali mezi svými primárními zájmy v oblasti, zajištěním strategických a komunikačních linií (námořních cest, leteckých tras a ropovodů) do ostatních asijských a afrických částí impéria (pro kterou byla jistá forma spolupráce s Araby nutná) a ohledem na cíle Židů. Na jejich loajalitu se mohli spolehnout během druhé světové války, ohled na jejich zájmy museli brát ale i kvůli spolupráci s klíčovým válečným a poválečným partnerem Spojenými státy, hájícími v důsledku holocaustu a také vzhledem ke své vnitropolitické situaci více židovské zájmy. Po druhé světové válce oslabené britské impérium stále více předávalo vliv v oblasti Spojeným státům. Britský přístup ovlivnil i strach z uplatnění sovětského vlivu na Blízký východ a obavy o rozšíření komunismu do této oblasti (v případě navázání spolupráce Arabů se Sověty) a pozdější ztráta Egypta a Indie. Britové museli po válce čelit rovněž silnému odporu i části židovských skupin. Lze souhlasit s autorem, že zatímco v roce 1939 Britové své mandátní území v Palestině kontrolovali a ještě byli schopni zavádět jisté změny, po roce 1945 už tuto oblast plně neovládali, přestože Londýn doufal, že si v nějaké formě kontrolu nad Palestinou podrží. Konec tomu přineslo vyhlášení vzniku státu Izrael a invaze okolních zemí vedoucí k první arabsko-izraelské válce v roce 1948.

2. **VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ** (náročnost, tvůrčí přístup, argumentace, logická struktura, teoretické a metodologické ukotvení, práce s prameny a literaturou, vhodnost příloh apod.): David Semera prostudoval dostatečné množství sekundární literatury a prokázal schopnosti její kritické analýzy. Oceňuji, že se rozhodl zahrnout do práce i analýzu primárních pramenů z provenience OSN (UNISPAL) nebo projektu Avalon Yaleské univerzity. Jeho studie je dobře strukturovaná, správně vymezuje cílové otázky a splňuje všechny požadavky na bakalářskou práci.

3. **FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ** (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, formální náležitosti práce apod.): Zpracování textu (formální i jazykové) je na velmi dobré úrovni, citace i odkazy na literaturu jsou používány správně. Práce je čtivá. Pouze na str. 7 bych zvolil místo slovního spojení „zatímco ostatní části řídila přímo Konstantinopole“ správný výraz Konstantinopol.

4. **STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE** (celkový dojem z bakalářské práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek, naplnění cíle apod.): Práce je velmi dobře zpracovaná, svůj cíl naplnila a patří mezi ty lepší.

5. **OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ** (jedna až tři): S prací jsem byl spokojen a proto nemám žádné větší připomínky k bližšímu vysvětlení. Snad jen na okraj – autor v souvislosti s poválečnou situací zmiňuje britské obavy z rozšíření komunismu do oblasti a tehdejší inklinaci židovského obyvatelstva k této ideologii. Do jaké míry byly tyto obavy založené na reálné skutečnosti a jak moc tyto úvahy britský postoj ovlivnily?

6. **DOPORUČENÍ / NEDOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA** (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): Bakalářskou práci Davida Semery „Komparace politiky Spojeného království k palestinské otázce v letech 1936-1939 a 1945-1948“ doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat známku v ý b o r n ě.

Datum: V Praze 8.6. 2014

Podpis: Vít Fojtek

Pozn.: Hodnocení píše k jednotlivým bodům, pokud nepíšete v textovém editoru, použijte při nedostatku místa zadní stranu nebo příložený list. V hodnocení práce se pokuste oddělit ty její nedostatky, které jsou, podle vašeho mínění, obhajobou neodstranitelné (např. chybí kritické zhodnocení pramenů a literatury), od těch věcí, které student může dobrou obhajobou napravit; poměr těchto dvou položek berte prosím v úvahu při stanovení konečné známky.